

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

19 päivänä maaliskuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Turvapaikkapolitiikka – Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevat yhteiset menettelyt – Direktiivi 2013/32/EU – Kansainvälistä suojelua koskeva hakemus – 33 artiklan 2 kohta – Tutkimatta jättämisen perusteet – Kansallinen säännöstö, jonka mukaan hakemus jätetään tutkimatta, jos hakija on saapunut asianomaiseen jäsenvaltioon sellaisen maan kautta, jossa häneen ei kohdistu vainoa eikä vakavan haitan vaaraa, tai jos kyseinen maa takaa riittävän suojelun – 46 artikla – Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin – Sellaisiin hallintopäätöksiin kohdistuva tuomioistuinvalvonta, joissa on kyse kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten tutkimatta jättämisestä – Ratkaisun antamista koskeva kahdeksan päivän määräaika – Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artikla

Asiassa C-564/18,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Budapestin hallinto- ja työtuomioistuin, Unkari) on esittänyt 21.8.2018 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 7.9.2018, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

LH

vastaan

Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot, varapresidentti R Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Safjan, L. Bay Larsen ja C. Toader,

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: hallintovirkamies I. Illéssy,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.9.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- LH, edustajinaan T. Á. Kovács ja B. Pohárnok, ügyvédek,
- Unkarin hallitus, asiamiehinaan aluksi M. Z. Fehér, G. Tornyai ja M. M. Tátrai, sittemmin M. Z. Fehér ja M. M. Tátrai,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

- Saksan hallitus, asiamiehinään aluksi T. Henze ja R. Kanitz, sittemmin viimeksi mainittu,
  - Ranskan hallitus, asiamiehinään D. Colas, D. Dubois ja E. de Moustier,
  - Euroopan komissio, asiamiehinään M. Condou-Durande, A. Tokár ja J. Tomkin,
- kuultuaan julkisasiamiehen 5.12.2019 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60) 33 artiklan ja 46 artiklan 3 kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat LH ja Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (maahanmuutto- ja turvapaikkavirasto, Unkari) ja joka on pantu vireille sellaisen viimeksi mainitun tekemän päätöksen johdosta, jolla jätetään tutkimatta LH:n kansainvälistä suojelua koskeva hakemus tutkimatta sitä sisällöllisesti ja määrätään hänen poistamisestaan maasta ja johon on liitetty kahden vuoden pituinen maahantulo- ja oleskelukielto.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Direktiivin 2013/32 johdanto-osan 11, 12, 18, 43, 44, 50, 56 ja 60 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:
  - ”(11) Jotta voitaisiin varmistaa, että vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13 päivänä joulukuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/95/EU [(EUVL 2011, L 337, s. 9)] tarkoitettujen hakijoiden tarve kansainväliseen suojeluun arvioidaan kattavasti ja tehokkaasti, kansainvälisen suojelun myöntämis- ja poistamismenettelyjä koskevan unionin säännösten olisi perustuttava yhdistetyn menettelyn käsitteeseen.
  - (12) Tämän direktiivin päätarkoituksena on kehittää edelleen vaatimuksia kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevia jäsenvaltioiden menettelyjä varten yhteisen turvapaikkamenettelyn luomiseksi unioniin.
-
- (18) On sekä jäsenvaltioiden että kansainvälistä suojelua hakevien edun mukaista, että kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset ratkaistaan mahdollisimman nopeasti, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaisen ja perusteellisen tutkinnan suorittamista.

--

(43) Jäsenvaltioiden olisi tutkittava kaikki hakemukset sisällöllisesti eli arvioitava, voidaanko asianomaista hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada kansainvälistä suojelua direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, ellei tässä direktiivissä säädetä toisin, erityisesti silloin, kun voidaan kohtuudella olettaa, että toinen valtio suorittaa tutkinnan tai antaa riittävän suojelun. – –

(44) Jäsenvaltioille ei olisi asetettava velvoitetta arvioida kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta sisällöllisesti silloin, kun hakijan voidaan kohtuudella olettaa hakevan suojelua kolmannesta maasta, johon hänellä on kansallisessa lainsäädännössä tarkoitettu riittävä yhteys, ja on perusteita katsoa, että hakija otetaan kyseiseen maahan tai otetaan takaisin kyseiseen maahan. Jäsenvaltioiden olisi toimittava tämän mukaisesti vain silloin, jos asianomainen hakija olisi turvassa kyseisessä kolmannessa maassa. Jotta vältetään hakijoiden edelleen liikkuminen, olisi laadittava yhteiset periaatteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot voivat katsoa tai määrittää kolmannen maan turvalliseksi.

--

(50) Unionin oikeuden peruseriaatteiden mukaisesti kansainvälistä suojelua koskevista hakemuksista tehtyjen päätösten – – osalta on olemassa tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa.

--

(56) – – tämän direktiivin tavoitetta, joka on kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevien yhteisten menettelyjen perustaminen – –

--

(60) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita. Tällä direktiivillä pyritään erityisesti varmistamaan ihmisarvon täysimääräinen kunnioittaminen ja edistämään perusoikeuskirjan 1, 4, 18, 19, 21, 23, 24 ja 47 artiklan soveltamista, ja direktiivi on pantava täytäntöön niiden mukaisesti.”

4 Direktiivin 2013/32 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tämän direktiivin tarkoituksena on perustaa yhteiset menettelyt direktiivin 2011/95/EU mukaista kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista varten.”

5 Direktiivin 2013/32 12 artiklassa, jonka otsikko on ”Hakijoille myönnettävät takeet”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava kaikkien III luvussa säädettyjen menettelyjen osalta, että kaikilla hakijoilla on seuraavat takeet:

--

b) hakijoiden käyttöön on annettava tulkki, jotta he voivat esittää asiansa toimivaltaisille viranomaisille, aina kun tätä on pidettävä välttämättömänä. – –

c) hakijoita ei saa estää ottamasta yhteyttä [Yhdistyneiden kansakuntien] pakolaisasiain päävaltuutettuun [(UNHCR)] tai muihin järjestöihin, jotka antavat hakijoille – – oikeudellista neuvontaa tai muuta neuvontaa;

d) hakijoilla ja heidän mahdollisilla 23 artiklan 1 kohdan mukaisilla oikeudellisilla tai muilla neuvonantajilla on oltava mahdollisuus tutustua 10 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin ja 10 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen asiantuntijoiden antamiin tietoihin. – –

e) hakijoille on kohtuullisessa ajassa annettava tieto päätöksestä, jonka määrittävä viranomainen on tehnyt heidän hakemuksestaan. – –

– –

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikilla hakijoilla on V luvussa säädetyissä menettelyissä 1 kohdan b–e alakohdassa tarkoitettuja takeita vastaavat takeet.”

6 Kyseisen direktiivin 20 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijalle annetaan pyydettyä maksutonta oikeusapua ja maksuton oikeudellinen edustaja V luvussa säädetyissä muutoksenhakumenettelyissä. – –”

7 Mainitun direktiivin 22 artiklassa tunnustetaan kansainvälisen suojelun hakijoiden oikeus oikeusapuun ja oikeudelliseen edustajaan menettelyn kaikissa vaiheissa.

8 Saman direktiivin 24 artiklan, jonka otsikko on ”Erityisiä menettelyllisiä takeita tarvitsevat hakijat”, 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun hakijoiden on todettu olevan hakijoita, jotka tarvitsevat erityisiä menettelyllisiä takeita, heille annetaan asianmukaista tukea, jotta he pystyvät hyötymään tämän direktiivin mukaisista oikeuksista ja noudattamaan tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia koko turvapaikkamenettelyn ajan.

– –”

9 Direktiivin 2013/32 25 artikla koskee ilman huoltajaa oleville alaikäisille myönnettäviä takeita.

10 Kyseisen direktiivin III luvun, jonka otsikko on ”Ensimmäiseen päätökseen liittyvät menettelyt”, aloittavan 31 artiklan, jonka otsikko on puolestaan ”Tutkintamenettely”, 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkintamenettely saadaan päätökseen mahdollisimman pian, tämän kuitenkin rajoittamatta asianmukaista ja perusteellista tutkintaa.”

11 Saman direktiivin 33 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Niiden tapausten lisäksi, joissa hakemusta ei [kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] asetuksen (EU) N:o 604/2013 [(EUVL 2013, L 180, s. 31)] mukaisesti tutkita, jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tutkimaan, voidaanko hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada kansainvälistä suojelua direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, kun hakemukselta katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset tämän artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset ainoastaan, jos:

a) toinen jäsenvaltio on myöntänyt kansainvälistä suojelua;

- b) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 35 artiklan mukaisesti hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi;
- c) jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan 38 artiklan mukaisesti hakijan kannalta turvalliseksi kolmanneksi maaksi;
- d) hakemus on myöhempi hakemus, johon liittyen ei ole ilmennyt tai johon liittyen hakija ei ole esittänyt uusia tosiseikkoja tai perusteita, jotka liittyvät sen selvittämiseen, voidaanko hakijaa pitää direktiivin 2011/95/EU nojalla kansainvälistä suojelua saavana henkilönä; tai
- e) hakijasta riippuvainen henkilö jättää hakemuksen sen jälkeen, kun hän on 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksynyt sen, että hänen tapauksensa käsitellään osana hänen puolestaan jätettyä hakemusta, eikä hakijasta riippuvaisen henkilön tilanteeseen liity mitään seikkoja, jotka muodostaisivat perusteen erilliselle hakemukselle.”

12 Direktiivin 2013/32 35 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tietty valtio voidaan katsoa tietyn hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi, jos:

- a) hänet on tunnustettu tässä valtiossa pakolaiseksi ja tämän suojelun perusteet ovat hänen osaltaan edelleen voimassa; tai
- b) hän kuuluu tässä valtiossa muuten riittävän suojelun piiriin, palauttamiskiellon periaate mukaan luettuna

edellyttäen, että hänet otetaan takaisin tähän valtioon.

Soveltaessaan ensimmäisen turvapaikkamaan käsitettä hakijan henkilökohtaiseen tilanteeseen jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon 38 artiklan 1 kohdan. Hakijalla on oltava mahdollisuus riitauttaa ensimmäisen turvapaikkamaan käsitteen soveltaminen hänen henkilökohtaiseen tilanteeseensa.”

13 Kyseisen direktiivin 38 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa turvallisen kolmannen maan käsitettä vain, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että kansainvälistä suojelua hakevaa kohdellaan asianomaisessa kolmannessa maassa seuraavien periaatteiden mukaisesti:

- a) hakijan henki tai vapaus ei ole uhattuna hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi;
- b) direktiivissä 2011/95/EU määritellyn vakavan haitan vaaraa ei ole;
- c) noudatetaan [pakolaisten oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen, joka allekirjoitettiin 28.7.1951 Genevessä (Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 189, s. 137, nro 2545 (1954)), sellaisena kuin se on täydennettynä ja muutettuna pakolaisten oikeusasemaa koskevalla pöytäkirjalla, joka tehtiin 31.1.1967 New Yorkissa ja joka tuli voimaan 4.10.1967 (jäljempänä Geneven yleissopimus),] mukaista palauttamiskiellon periaatetta;
- d) noudatetaan kieltoa poistaa hakija maasta, jos tällä rikottaisiin kansainvälisen oikeuden mukaista oikeutta suojeluun kidutukselta tai julmalta, epäinhimilliseltä tai halventavalta kohtelulta; ja
- e) on olemassa mahdollisuus hakea pakolaisasemaa ja saada pakolaiseksi tunnustettuna Geneven yleissopimuksen mukaista suojelua.

2. Turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisessa on noudatettava kansallisessa oikeudessa vahvistettuja sääntöjä, joihin kuuluvat:

- a) säännöt, joiden mukaan hakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä on oltava yhteys, jonka perusteella hakijan olisi kohtuullista matkustaa tähän maahan;
- b) säännöt menettelyistä, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vakuuttua siitä, että turvallisen kolmannen maan käsitettä voidaan soveltaa tiettyyn maahan tai tiettyyn hakijaan. Näihin menettelyihin on kuuluttava asianomaisen maan turvallisuuden tapauskohtainen arviointi yksittäisen hakijan kannalta ja/tai maiden määrittäminen kansallisella tasolla yleensä turvallisiksi;
- c) kansainvälisen oikeuden mukaiset säännöt, joiden nojalla voidaan yksilöllisesti tutkia, onko asianomainen kolmas maa turvallinen tietyn hakijan kannalta ja joiden nojalla hakija voi vähintään kiistää turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisen sillä perusteella, että asianomainen kolmas maa ei ole turvallinen hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan. Hakijalla on myös oltava mahdollisuus riitauttaa a alakohdassa tarkoitettu hakijan ja kolmannen maan välinen yhteys.

3. Pannessaan täytäntöön yksinomaan tähän artiklaan perustuvan päätöksen jäsenvaltioiden on:

- a) ilmoitettava asiasta hakijalle; ja
- b) annettava hänelle asiakirja, jossa kolmannen maan viranomaisille ilmoitetaan kyseisen maan kielellä, että hakemuksen sisältöä ei ole tutkittu.

4. Jos kolmas maa ei salli kyseisen hakijan saapua alueelleen, jäsenvaltioiden on varmistettava, että hän pääsee menettelyyn II luvun perusperiaatteiden ja takeiden mukaisesti.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle säännöllisesti maat, joihin tätä käsitettä sovelletaan tämän artiklan säännösten mukaisesti.”

14 Direktiivin 2013/32 46 artiklan 1, 2, 4 ja 10 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hakijoilla on oikeus tehokkaihin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi:

- a) päätökseen, joka koskee heidän tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta, mukaan lukien:

-
- ii) päätös hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta 33 artiklan 2 kohdan perusteella;

--

3. Edellä olevan 1 kohdan noudattamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehokkaat oikeussuojakeinot sisältävät sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen ex nunc -tutkimisen kaikilta osin, mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin 2011/95/EU mukaisesti, ainakin muutoshakumenettelyssä ensimmäisessä oikeusasteessa.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä kohtuullisista määräajoista ja muista tarpeellisista säännöistä, joita hakijan on noudatettava käyttäessään oikeuttaan tehokkaihin oikeussuojakeinoihin 1 kohdan nojalla. --

--

10. Jäsenvaltiot voivat säätää määräajasta, jonka kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun tuomioistuimen on tutkittava määrittävän viranomaisen päätös.”

Unkarin oikeus

- 15 Unkarin perustuslain (Magyarország Alaptörvénye), sellaisena kuin se on muutettuna 29.6.2018, XIV §:n 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Unkari myöntää hakemuksesta turvapaikan henkilölle, jolla ei ole Unkarin kansalaisuutta ja johon kohdistuu vainoa tai joka perustellusti pelkää joutuvansa vainon kohteeksi omassa kotimaassaan tai asuinmaassaan rotunsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa taikka uskonnollisten tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi, jollei kyseinen henkilö saa suojelua lähtömaassaan eikä missään muussa maassa. Henkilö, jolla ei ole Unkarin kansalaisuutta ja joka on tullut Unkarin alueelle sellaisen maan kautta, jossa häneen ei kohdistunut vainoa tai jossa hänellä ei ollut suoraa vaaraa joutua vainotuksi, ei voi vaatia oikeutta turvapaikkaan.”

- 16 Vuoden 2007 turvapaikkalain nro LXXX (menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény), sellaisena kuin se on voimassa 1.7.2018 alkaen (jäljempänä turvapaikkalaki), 6 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Unkari myöntää pakolaisaseman ulkomaan kansalaiselle, joka täyttää Unkarin perustuslain XIV §:n 4 momentin ensimmäisessä virkkeessä määritellyt edellytykset.”

- 17 Turvapaikkalain 12 §:n 1 momentissa säädetään seuraavaa:

”Unkari myöntää toissijaisen suojeluaseman ulkomaan kansalaiselle, joka ei täytä edellytyksiä, joilla hänet voidaan katsoa pakolaiseksi, mutta jolle aiheutuu vakavan haitan vaara, jos hän palaa alkuperämaahansa, ja joka ei voi tai ei tämän vaaran pelossa halua hakea suojelua alkuperämaassaan.”

- 18 Mainitun lain 51 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”Hakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi, jos

--

e) on olemassa kolmas maa, jota voidaan pitää hakijan kannalta turvallisena kolmantena maana

f) hakija on saapunut Unkariin sellaisen maan kautta, jossa häneen ei kohdistu vainoa 6 §:n 1 momentin mukaisesti eikä vakavan haitan vaaraa 12 §:n 1 momentin mukaisesti tai jossa on taattu riittävä suojelu.”

- 19 Turvapaikkalain 53 §:n 2 ja 4 momentin mukaan siihen, että kansallinen turvapaikkaviranomainen jättää turvapaikkahakemuksen tutkimatta, voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa, jonka on ratkaistava asia kahdeksan päivän kuluessa valituksen vastaanottamisesta.

- 20 Hallituksen asetuksen nro 191/2015, joka on annettu 21.7.2015, 2 §:ssä on luettelo turvallisiksi kolmansilta maiksi katsotuista maista. Tämä luettelo sisältää jäsenvaltiot ja Euroopan unionin jäsenyyttä hakeneet jäsenvaltiot, Serbian tasavalta mukaan lukien.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 21 Pääasian valittaja on Syyrian kansalainen, joka on alkuperältään kurdi ja joka on saapunut Unkariin kauttakulkualueelle. Hän teki 19.7.2018 kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen maahanmuutto- ja turvapaikkavirastolle. Hän vetosi hakemuksensa tueksi siihen, että hän halusi jo ennen sotaa asua Euroopassa opiskellakseen siellä arkeologiaa.
- 22 Maahanmuutto- ja turvapaikkavirasto jätti turvapaikkalain 51 §:n 2 momentin f kohdan nojalla mainitun hakemuksen tutkimatta eikä tutkinut sitä siis sisällöllisesti ja totesi, ettei palauttamiskiellon periaatetta voitu soveltaa pääasian valittajaan. Maahanmuutto- ja turvapaikkavirasto siis yhtäältä teki pääasian valittajaa koskevan palauttamispäätöksen, jossa hänet veloitettiin poistumaan unionin alueelta ja palaamaan Serbian alueelle, ja toisaalta määräsi maasta poistamisesta kyseisen päätöksen täytäntöönpanoa varten. Virasto liitti päätökseensä kahden vuoden pituisen maahantulo- ja oleskelukiellon.
- 23 Pääasian valittaja riitautti kyseisen ratkaisun ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa.
- 24 Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdassa oleva luettelo tutkimatta jättämisen perusteista on tyhjentävä ja että turvapaikkalain 51 §:n 2 momentin f kohta ei sisällöltään vastaa mitään mainitussa 33 artiklan 2 kohdassa luetelluista tutkimatta jättämisen perusteista, se pohtii, onko kansallisessa säännöstössä otettu käyttöön uusi unionin oikeuden vastainen tutkimatta jättämisen peruste.
- 25 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa lisäksi, että turvapaikkalain 53 §:n 4 momentin mukaan tuomioistuimen, jolta haetaan muutosta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta, on ratkaistava asia kahdeksan päivän kuluessa valituksen vastaanottamisesta. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo kuitenkin, että kun otetaan huomioon kyseessä olevan asian yksilölliset olosuhteet ja erityispiirteet, tällainen määräaika voi osoittautua riittämättömäksi todisteiden hankkimista ja tosiseikkojen määrittämistä ja tästä syystä asianmukaisesti perustellun tuomioistuinratkaisun antamista varten. Kyseinen tuomioistuin pohtii siten kyseessä olevan kansallisen säännösten yhteensoveltuvuutta direktiivin 2013/32 31 artiklan 2 kohdan ja perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa.
- 26 Tässä tilanteessa Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Budapestin hallinto- ja työtuomioistuin, Unkari) päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”1) Voidaanko [direktiivin 2013/32] 33 artiklan säännöksiä, jotka koskevat hakemuksia, joilta puuttuvat tutkittavaksi ottamisen edellytykset, tulkita siten, että ne eivät ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan turvapaikkamenettelyssä hakemusta ei voida ottaa tutkittavaksi, jos hakija on saapunut kyseiseen jäsenvaltioon – Unkariin – sellaisen maan kautta, jossa häneen ei ole kohdistunut vainoa tai vakavan haitan vaaraa tai jossa on taattu riittävä suojelu?
- 2) Voidaanko [perusoikeuskirjan] 47 artiklaa ja [direktiivin 2013/32] 31 artiklaa – kun otetaan huomioon myös [Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen] 6 ja 13 artiklan määräykset – tulkita siten, että jäsenvaltion lainsäädäntö on näiden säännösten ja määräysten mukainen, kun siinä on säädetty sellaisten hakemusten osalta, joita ei ole otettu tutkittavaksi turvapaikkamenettelyssä, kahdeksan päivän pakottava enimmäiskesto hallintolainkäyttömenettelyä varten?”

Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa

- 27 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on pyytänyt, että asia käsiteltäisiin Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 a artiklassa määrätystä kiireellisestä ennakkoratkaisumenettelyssä. Ensimmäinen jaosto päätti 19.9.2018 julkisasiamiestä kuultuaan, ettei tätä pyyntöä hyväksytä.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 2013/32 33 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voidaan jättää tutkimatta sillä perusteella, että hakija on saapunut asianomaisen jäsenvaltion alueelle sellaisen valtion kautta, jossa häneen ei kohdistu vainoa tai vakavan haitan vaaraa tai jossa on taattu riittävä suojelu.
- 29 Direktiivin 2013/32 33 artiklan 1 kohdan mukaan on niin, että niiden tapausten lisäksi, joissa hakemusta ei asetuksen N:o 604/2013 mukaisesti tutkita, jäsenvaltiot eivät ole velvollisia tutkimaan, voidaanko hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada kansainvälistä suojelua direktiivin 2011/95 mukaisesti, kun hakemukselta katsotaan puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset kyseisen artiklan mukaisesti. Direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdassa luetellaan tältä osin tyhjentävästi tilanteet, joissa jäsenvaltiot voivat katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset (tuomio 19.3.2019, Ibrahim ym., C-297/17, C-318/17, C-319/17 ja C-438/17, EU:C:2019:219, 76 kohta).
- 30 Direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdassa olevan luettelon tyhjentävä luonne perustuu sekä kyseisen artiklan sanamuotoon ja etenkin ilmaisuun ”ainoastaan”, joka edeltää tutkimatta jättämisen perusteiden luetteloa, että sen tarkoitukseen, jona on nimenomaan – kuten unionin tuomioistuin on jo todennut – keventää kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuutta siten, että siinä määritellään tapaukset, joissa hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytysten katsotaan puuttuvan (ks. vastaavasti tuomio 17.3.2016, Mirza, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, 43 kohta).
- 31 Näin ollen on tarkastettava, voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen säännösten osalta katsoa, että sillä pannaan täytäntöön jokin direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdassa säädetyistä tutkimatta jättämisen perusteista.
- 32 Tältä osin on huomautettava, että – kuten Unkarin hallitus on istunnossa vahvistanut – pääasiassa kyseessä oleva kansallinen säännöstö koskee kahta eri tapausta, joissa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus jätetään tutkimatta, eli näin tehdään yhtäältä silloin, kun hakija on saapunut Unkariin sellaisen valtion kautta, jossa häneen ei kohdistu vainoa tai vakavan haitan vaaraa, ja toisaalta silloin, kun hakija on saapunut mainittuun jäsenvaltioon sellaisen valtion kautta, jossa on taattu riittävä suojelu.
- 33 Kun otetaan huomioon sekä kyseisen säännösten että direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan sisältö, on heti alkuun todettava, ettei mainitussa säännöstössä esitetyillä tutkimatta jättämisen perusteilla voida panna täytäntöön kyseisen direktiivin 33 artiklan 2 kohdan a, d ja e alakohdassa säädetyt perusteet vaan että ainoastaan mainitun direktiivin 33 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa esitetyt tutkimatta jättämisen perusteet, jotka koskevat ensimmäistä turvapaikkamaata ja turvallista kolmatta maata, voidaan ottaa tässä tarkoituksessa huomioon.

- 34 Unkarin hallitus väittää tässä yhteydessä, että pääasiassa kyseessä olevalla kansallisella säännöstöllä pyritään täydentämään kansallista järjestelmää, joka on otettu käyttöön direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyn turvallista kolmatta maata koskevan tutkimatta jättämisen perusteen soveltamiseksi.
- 35 Tältä osin on huomautettava, että kyseisen säännöksen mukaan jäsenvaltiot voivat katsoa, että kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvat tutkittavaksi ottamisen edellytykset, jos jokin muu maa, joka ei ole jäsenvaltio, katsotaan mainitun direktiivin 38 artiklan mukaisesti hakijan kannalta turvalliseksi kolmanneksi maaksi.
- 36 Kuten julkisasiamies on huomauttanut ratkaisuehdotuksensa 42–45 kohdassa, direktiivin 2013/32 38 artiklasta ilmenee, että kyseisen direktiivin 33 artiklan 2 kohdan c alakohdan yhteydessä turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltaminen edellyttää mainitun 38 artiklan 1–4 kohdassa säädettyjen edellytysten noudattamista.
- 37 Erityisesti on todettava ensinnäkin, että direktiivin 2013/32 38 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että asianomainen kolmas maa noudattaa kyseisessä säännöksessä nimenomaisesti ilmaistuja periaatteita, joita ovat ensinnäkin se, että kansainvälisen suojelun hakijan henki tai vapaus ei ole uhattuna hänen rotunsa, uskontonsa, kansallisuutensa, tiettyyn yhteiskuntaryhmään kuulumisensa tai poliittisten mielipiteidensä vuoksi; toiseksi se, ettei ole vaarana, että kansainvälisen suojelun hakijalle aiheutuu direktiivissä 2011/95 tarkoitettua vakavaa haittaa; kolmanneksi se, että noudatetaan Geneven yleissopimuksen mukaista palauttamiskiellon periaatetta; neljänneksi se, että hakijaa ei saa poistaa maasta, jos tällä rikottaisiin kansainvälisen oikeuden mukaista oikeutta suojeluun kidutukselta tai julmalta, epäinhimilliseltä tai halventavalta kohtelulta; ja viidenneksi se, että kansainvälisen suojelun hakijalla on mahdollisuus hakea pakolaisasemaa ja saada pakolaiseksi tunnustettuna Geneven yleissopimuksen mukaista suojelua.
- 38 Toiseksi on todettava, että direktiivin 2013/32 38 artiklan 2 kohdassa asetetaan turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisen edellytykseksi kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut säännöt ja erityisesti ensinnäkin säännöt, joiden mukaan kansainvälisen suojelun hakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä on niin läheinen yhteys, että kyseisen hakijan on kohtuullista palata tuohon maahan; toiseksi säännöt, joissa säädetään menettelyistä, joita noudattaen toimivaltaiset viranomaiset voivat vakuuttua siitä, että turvallisen kolmannen maan käsitettä voidaan soveltaa tiettyyn maahan tai tiettyyn kansainvälisen suojelun hakijaan, ja näihin menettelyihin on lisäksi kuuluttava asianomaisen maan turvallisuuden tapauskohtainen arviointi tällaisen hakijan kannalta ja/tai maiden määrittäminen kansallisella tasolla yleensä turvallisiksi; ja kolmanneksi kansainvälisen oikeuden mukaiset säännöt, joiden nojalla voidaan tapauskohtaisesti tutkia, onko asianomainen kolmas maa turvallinen tietyn kansainvälisen suojelun hakijan kannalta ja joiden nojalla kyseinen hakija voi tässä yhteydessä kiistää sekä turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamisen hänen henkilökohtaisessa tilanteessaan että hänen itsensä ja kyseisen kolmannen maan välillä olevan yhteyden.
- 39 Kolmanneksi on huomautettava, että direktiivin 2013/32 38 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden, jotka panevat täytäntöön yksinomaan turvallisen kolmannen maan käsitteeseen perustuvan päätöksen, on ilmoitettava asiasta kansainvälisen suojelun hakijalle ja annettava hänelle asiakirja, jossa kolmannen maan viranomaisille ilmoitetaan kyseisen maan kielellä, että hakemuksen sisältöä ei ole tutkittu, sekä varmistettava, että kyseinen hakija pääsee menettelyyn saman direktiivin II luvun peruseriaatteiden ja takeiden mukaisesti, jos kolmas maa ei salli hänen saapua alueelleen.
- 40 On korostettava, että direktiivin 2013/32 38 artiklassa vahvistetut edellytykset ovat kumulatiivisia (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, 121 kohta), joten kyseisen direktiivin 33 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainittua tutkimatta jättämisen perustetta ei voida soveltaa silloin, kun jokin mainituista edellytyksistä ei täyty.

- 41 Kansallinen säännöstö, joka johtaa siihen, että kansainvälistä suojelua koskeva hakemus jätetään tutkimatta, voisi näin ollen merkitä kyseisen direktiivin 33 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyn tutkimatta jättämisen perusteen soveltamista vain siltä osin kuin tällainen säännöstö täyttää kaikki direktiivin 2013/32 38 artiklassa säädetty edellytykset.
- 42 Siltä osin kuin nyt käsiteltävässä asiassa on ensinnäkin kyse direktiivin 2013/32 38 artiklan 1 kohdassa säädetystä edellytyksestä, on todettava, että kun otetaan huomioon pääasiassa kyseessä olevan kansallisen säännösten sanamuoto, on ilmeistä – mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava –, että kyseisessä säännöstössä tarkoitettuun ensimmäiseen tapaukseen perustuvan tutkimatta jättämisen perusteen soveltaminen edellyttää ainoastaan sitä, että asianomaisessa kolmannessa maassa noudatetaan vain osaa kyseisen direktiivin 38 artiklan 1 kohdassa ilmaistusta periaatteista, eikä etenkään vaatimusta siitä, että kyseisessä maassa noudatetaan palauttamiskiellon periaatetta, ole asetettu. Mainitun direktiivin 38 artiklan 1 kohdassa asetettu edellytys ei siis voi täytyä.
- 43 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei ole esittänyt pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä tarkoitettuun toiseen tapaukseen perustuvan tutkimatta jättämisen perusteen osalta mitään tietoja kyseisessä säännöstössä edellytetyn ”riittävän suojelun” sisällöstä eikä etenkään siitä, kattaako tällainen suojele kaikien direktiivin 2013/32 38 artiklan 1 kohdassa ilmaistujen periaatteiden noudattamisen asianomaisessa kolmannessa maassa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tarkastaa, onko asia näin.
- 44 Siltä osin kuin on toiseksi kyse direktiivin 2013/32 38 artiklan 2 kohdassa mainituista edellytyksistä ja erityisesti edellytyksestä, joka koskee kansainvälisen suojelun hakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä olevaa yhteyttä, on todettava, että pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä tällaisen hakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä vahvistettu yhteys perustuu pelkästään siihen, että kyseinen hakija on kulkenut kyseisen maan alueen kautta.
- 45 On siis tarkastettava, voiko tällainen kauttakulku muodostaa direktiivin 2013/32 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ”yhteyden”.
- 46 Tältä osin on korostettava, että – kuten direktiivin 2013/32 johdanto-osan 44 perustelukappaleesta ja 38 artiklan 2 kohdan a alakohdasta ilmenee – sen yhteyden, joka kansainvälisen suojelun hakijan ja asianomaisen kolmannen maan välillä on oltava kyseisen direktiivin 33 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyn tutkimatta jättämisen perusteen soveltamiseksi, on oltava riittävä, jotta kyseisen hakijan palaaminen tuohon maahan on kohtuullista.
- 47 Pelkästään se, että kansainvälisen suojelun hakija on kulkenut kolmannen maan alueen kautta, ei voi olla pätevä syy katsoa, että mainittu hakija voisi kohtuudella palata kyseiseen maahan.
- 48 Kuten direktiivin 2013/32 38 artiklan 2 kohdasta lisäksi ilmenee, jäsenvaltioiden on vahvistettava sääntöjä, joissa säädetään paitsi kyseisessä säännöksessä tarkoitettua ”yhteyden” olemassaolosta myös menettelyistä, joita sovelletaan arvioitaessa kansainvälisen suojelun hakijan erityisten olosuhteiden mukaan tapauskohtaisesti, täyttääkö asianomainen kolmas maa edellytykset sille, että sitä voidaan pitää kyseisen hakijan kannalta turvallisena, sekä mainitun hakijan mahdollisuudesta riitauttaa tällainen yhteys.
- 49 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 53 kohdassa todennut, unionin lainsäätäjän jäsenvaltioille asettamaa velvollisuutta vahvistaa tällaiset säännöt turvallisen kolmannen maan käsitteen soveltamiseksi ei voitaisi oikeuttaa, jos pelkkä kansainvälisen suojelun hakijan kulkeminen asianomaisen kolmannen maan kautta muodostaisi tässä tarkoituksessa riittävän tai merkityksellisen yhteyden. Jos näin olisi, näistä säännöistä sekä tapauskohtaisesta tutkinnasta ja hakijan mahdollisuudesta riitauttaa yhteys, joista mainituissa säännöissä on nimenomaisesti säädetty, ei näet olisi mitään hyötyä.

- 50 Edellä esitetystä seuraa, että kansainvälisen suojelun hakijan kulkeminen asianomaisen kolmannen maan kautta ei voi merkitä direktiivin 2013/32 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua ”yhteyttä”.
- 51 Vaikka siis oletettaisiin, että pääasiassa kyseessä oleva kansallinen säännöstö täyttää direktiivin 2013/32 38 artiklan 1 kohdassa asetetun edellytyksen, mainittua kansallista säännöstöä ei missään tapauksessa voida pitää saman direktiivin 33 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyn turvallista kolmatta maata koskevan tutkimatta jättämisen perusteen soveltamisena, koska yhteyttä koskeva edellytys, sellaisena kuin se esitetään kyseisen direktiivin 38 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, ei täyty.
- 52 Tällaista kansallista säännöstöä ei lopuksi voida myöskään pitää direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn ensimmäistä turvapaikkamaata koskevan tutkimatta jättämisen perusteen soveltamisena.
- 53 On näet riittävää todeta, että direktiivin 2013/32 35 artiklan ensimmäisen kohdan a ja b alakohdan sanamuodonkin mukaan tietty valtio voidaan katsoa tietyn kansainvälisen suojelun hakijan kannalta ensimmäiseksi turvapaikkamaaksi ainoastaan, jos hakija on tunnustettu tässä valtiossa pakolaiseksi ja tämän suojelun perusteet ovat hänen osaltaan edelleen voimassa tai jos hakija kuuluu mainitussa valtiossa muuten riittävän suojelun piiriin, palauttamiskiellon periaate mukaan luettuna, edellyttäen, että hänet otetaan takaisin tähän samaan valtioon.
- 54 Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta ilmenee kuitenkin, että pääasiassa kyseessä olevassa kansallisessa säännöstössä säädetyn tutkimatta jättämisen perusteen soveltaminen ei edellytä sitä, että kansainvälisen suojelun hakijalla on asianomaisessa maassa pakolaisasema tai hän saa muutoin riittävää suojelua, joten olisi tarpeetonta tutkia suojelun tarvetta unionissa.
- 55 Näin ollen on pääteltävä, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella kansallisella säännöstöllä ei voida katsoa pantavan täytäntöön mitään direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdassa säädettyä tutkimatta jättämisen perustetta.
- 56 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2013/32 33 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voidaan jättää tutkimatta sillä perusteella, että hakija on saapunut asianomaisen jäsenvaltion alueelle sellaisen valtion kautta, jossa häneen ei kohdistu vainoa tai vakavan haitan vaaraa tai jossa on taattu riittävä suojelu.

Toinen kysymys

- 57 Aluksi on huomattava, että vaikka toisessa kysymyksessä, sellaisena kuin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on sen muotoillut, on kyse direktiivin 2013/32 31 artiklan, joka koskee kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten hallinnollista tutkintamenettelyä, tulkinnasta, tämä kysymys liittyy todellisuudessa kyseisen direktiivin 46 artiklassa säädetyn tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden toteuttamiseen. Hyödyllisen vastauksen antamiseksi ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle on siis tulkittava tätä viimeksi mainittua säännöstä ja erityisesti sen 3 kohtaa.
- 58 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee siten toisella kysymyksellään lähinnä, onko direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohtaa, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan tuomioistuimen, jolta haetaan muutosta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta, on annettava ratkaisu kahdeksan päivän kuluessa.

- 59 Direktiivin 2013/32 46 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on taattava oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa muutoksen hakemiseksi päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus hylätään, ja myös päätöksiin, joissa todetaan, että hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai että se on perusteeton.
- 60 Jäsenvaltioille näin asetettu velvollisuus säättää tällaisesta oikeudesta oikeussuojakeinoihin vastaa perusoikeuskirjan 47 artiklassa, jonka otsikko on ”Oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen”, taattua oikeutta, jonka mukaan jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa (tuomio 18.10.2018, E. G., C-662/17, EU:C:2018:847, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 61 Tästä seuraa, että direktiivin 2013/32 46 artiklassa tarkoitetun oikeussuojakeinon piirteet on määritettävä siten, että ne vastaavat perusoikeuskirjan 47 artiklaa, jossa toistetaan tehokasta tuomioistuimen antamaa oikeussuojaa koskeva periaate (tuomio 18.10.2018, E. G., C-662/17, EU:C:2018:847, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 62 Erityisesti tuomion antamista koskevasta määräajasta on huomautettava, että direktiivissä 2013/32 ei ainoastaan jätetä säättämättä tuomion antamista koskeviin määräaikoihin sovellettavista yhdenmukaistetuista säännöistä, vaan sen 46 artiklan 10 kohdassa jäsenvaltioille myös annetaan oikeus vahvistaa tällaisia määräaikoja (tänään annettu tuomio Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, C-406/18, 25 kohta).
- 63 Kuten unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, koska kyseessä olevasta alasta ei ole annettu unionin sääntöjä, kunkin jäsenvaltion on annettava sisäisessä oikeusjärjestyksessään menettelysäännöt sellaisia oikeussuojakeinoja varten, joilla pyritään turvaamaan yksityisten oikeudet, menettelyllistä itsemääräämisoikeutta koskevan periaatteen nojalla, sillä edellytyksellä kuitenkin, että nämä menettelysäännöt eivät ole epäedullisempia kuin ne, jotka koskevat samankaltaisia kansallisen oikeuden piiriin kuuluvia tilanteita (vastaavuusperiaate), eivätkä ne ole sellaisia, että unionin oikeudessa vahvistettujen oikeuksien käyttäminen on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate) (tänään annettu tuomio Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, C-406/18, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 64 Vastaavuusperiaatetta koskevan edellytyksen noudattamisesta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen, tuomion antamista koskevan määräajan osalta on todettava, ettei – jollei ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtäväksi kuuluvista tarkastuksista muuta johdu – unionin tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ilmene, eikä myöskään ole väitetty, että samankaltaisia tilanteita säännellään sellaisin kansallisin menettelysäännöin, jotka ovat edullisempia kuin direktiivin 2013/32 täytäntöönpanoa varten annetut säännöt, joita sovelletaan pääasiassa (ks. vastaavasti tänään annettu tuomio Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, C-406/18, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 65 Tehokkuusperiaatteen noudattamisesta on muistutettava, että direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdassa määritellään tehokkaita oikeussuojakeinoja koskevan oikeuden ulottuvuus siten, että siinä tarkennetaan, että jäsenvaltioiden, joita direktiivi sitoo, on varmistettava, että tuomioistuin, jossa kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tehty päätös on riitautettu, suorittaa ”sekä tosiseikkojen että oikeudellisten seikkojen ex nunc -tutkimisen kaikilta osin, mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin [2011/95] mukaisesti” (tänään annettu tuomio Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, C-406/18, 28 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 66 Tältä osin on korostettava, että silloinkin, kun kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkimatta jättämisestä tehtyyn päätökseen haetaan muutosta, tällaista muutoksenhakua käsittelevän tuomioistuimen on suoritettava direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu ex nunc -tutkinta kaikilta osin.
- 67 Kuten unionin tuomioistuin on jo todennut, lauseenosassa ”mukaan lukien tarvittaessa kansainvälisen suojelun tarpeen tutkiminen direktiivin [2011/95] mukaisesti” käytetty ilmaisu ”tarvittaessa” korostaa sitä, ettei tutkinnan, joka tuomioistuimella on velvollisuus suorittaa kaikilta osin ja ex nunc, tarvitse välttämättä kohdistua kansainvälisen suojelun tarvetta koskevaan asiakysymykseen vaan se voi siis kohdistua kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiin, jos se on kansallisen oikeuden mukaan mahdollista direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti (tuomio 25.7.2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, 115 kohta).
- 68 Siltä osin kuin lisäksi on kyse erityisesti muutoksen hakemisesta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen ensimmäistä turvapaikkamaata tai turvallista kolmatta maata koskevien tutkimatta jättämisen perusteiden nojalla, tällaista muutoksenhakua käsittelevän tuomioistuimen suoritettavaksi kuuluvan kattavan ja ajantasaisen tutkinnan yhteydessä tämän tuomioistuimen on muun muassa tarkastettava, saako kansainvälisen suojelun hakija riittävää suojelua kolmannessa maassa tai voidaanko kolmas maa katsoa hakijan kannalta turvalliseksi kolmanneksi maaksi.
- 69 Mainitun tuomioistuimen on tätä tarkastaessaan tutkittava erittäin perusteellisesti se, täyttyvätkö kaikki tällaisten tutkimatta jättämisen perusteiden soveltamiselle asetetut kumulatiiviset edellytykset, kuten edellytykset, joista säädetään direktiivin 2013/32 35 artiklassa ensimmäistä turvapaikkamaata koskevan perusteen osalta ja kyseisen direktiivin 38 artiklassa turvallista kolmatta maata koskevan perusteen osalta, ja kehoitettava tarvittaessa kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten käsittelystä vastaavaa viranomaista toimittamaan kaikki sellaiset asiakirjat ja tosiseikkoja koskevat tiedot, joilla voi olla merkitystä asiassa, sekä hankittava ennen ratkaisunsa antamista varmuus siitä, että hakijalla on ollut tilaisuus henkilökohtaisesti tuoda esiin näkemyksensä siitä, voidaanko tutkimatta jättämisen perustetta soveltaa hänen henkilökohtaiseen tilanteeseensa (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, 121 ja 124 kohta).
- 70 Lisäksi on muistutettava, kuten julkisasiamies on tehnyt ratkaisuehdotuksensa 84 kohdassa, että direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdassa säädetyssä tuomioistuimessa toimitettavassa muutoksenhakumenettelyssä muutoksenhakijoille taataan tiettyjä erityisiä menettelyllisiä oikeuksia kyseisen direktiivin 12 artiklan 2 kohdan nojalla, jonka perusteella heillä on oikeus käyttää tulkkia, mahdollisuus ottaa yhteyttä muun muassa Yhdistyneiden kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettuun (HCR) ja mahdollisuus tutustua tiettyihin tietoihin, mainitun direktiivin 20 artiklan nojalla, joka koskee mahdollisuutta saada maksutonta oikeusapua ja oikeudellinen edustaja, saman direktiivin 22 artiklan nojalla, joka koskee mahdollisuutta käyttää oikeudellista neuvonantajaa, sekä kyseisen direktiivin 24 ja 25 artiklan nojalla, jotka koskevat sellaisten henkilöiden, joilla on erityistarpeita, ja ilman huoltajaa olevien alaikäisten oikeuksia.
- 71 Lisäksi on niin, että jos tuomioistuin, jolta haetaan muutosta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta, katsoo, että hakijan kuuleminen on tarpeen, jotta se voi suorittaa sen tehtäviin kuuluvan ex nunc -tutkinnan kaikilta osin, kyseisen tuomioistuimen on järjestettävä tällainen kuuleminen, ja jotta hakija voi esittää lausumansa, hänellä on tällaisessa tapauksessa oikeus käyttää tuomioistuimen toimittamassa kuulemisessa tarvittaessa tulkkia (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, Alheto, C-585/16, EU:C:2018:584, 126 ja 128 kohta).

- 72 Nyt käsiteltävässä asiassa muutoksenhaku päätöksestä, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta, on pääasiassa kyseessä olevan kansallisen säännösten mukaan ratkaistava kahdeksan päivän kuluessa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan tällaista muutoksenhakua ei voida ratkaista kahdeksan päivän kuluessa siitä, kun tuomioistuin on vastaanottanut valituksen, rikkomatta kaikilta osin suoritettavan tutkinnan vaatimusta.
- 73 Tältä osin on todettava, että vaikei suoralta kädeltä voida sulkea pois sitä, että kahdeksan päivän määräaika on asianmukainen kaikkein ilmeisimmissä tutkimatta jättämisen tapauksissa, se voi tietyissä olosuhteissa osoittautua, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 86 ja 87 kohdassa huomauttanut, käytännössä riittämättömäksi, jotta tuomioistuin, jolta haetaan muutosta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta, voi varmistaa kaikkien tämän tuomion 65–71 kohdassa mainittujen oikeuksien kunnioittamisen kunkin sen tutkittavaksi saatetun tapauksen osalta ja taata siten kansainvälisen suojelun hakijoiden oikeuden tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin.
- 74 Direktiivin 2013/32 46 artiklan 4 kohdassa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta ottaa käyttöön kohtuulliset määräajat tuomion antamiselle.
- 75 Tilanteessa, jossa tuomioistuimelle, jolta haetaan muutosta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta, asetetulla määräajalla ei voida varmistaa aineellisten sääntöjen ja hakijalle unionin oikeudessa tunnustettujen menettelyllisten takeiden tehokkuutta, unionin oikeuden tehokkuusperiaate merkitsee sitä, että asianomaisella tuomioistuimella on velvollisuus jättää soveltamatta kansallista säännöstöä, jonka mukaan kyseinen määräaika olisi pakottava (ks. vastaavasti tänään annettu tuomio Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, C-406/18, 34 kohta).
- 76 On joka tapauksessa niin, että kun otetaan huomioon direktiivin 2013/32 johdanto-osan 18 perustelukappaleessa vahvistettu yleinen tavoite, jona on kansainvälistä suojelua koskevien hakemusten mahdollisimman nopea käsitteleminen, tuomioistuimen velvollisuus jättää soveltamatta kansallista säännöstöä, jossa säädetään unionin oikeuden tehokkuusperiaatteen kanssa yhteensopimattomasta tuomion antamista koskevasta määräajasta, ei missään tapauksessa voi johtaa siihen, ettei sillä ole mitään velvollisuutta toimia nopeasti, vaan tuomioistuimen on sen johdosta ainoastaan katsottava, että sille asetettu määräaika on ohjeellinen, ja että sen on ratkaistava asia mahdollisimman nopeasti silloin, kun osoittautuu, että tällainen määräaika on ylitetty (tänään annettu tuomio Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal, C-406/18, 35 ja 36 kohta).
- 77 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohtaa, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan tuomioistuimen, jolta haetaan muutosta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta, on annettava ratkaisu kahdeksan päivän kuluessa, siltä osin kuin kyseinen tuomioistuin ei voi tällaisessa määräajassa varmistaa aineellisten sääntöjen ja hakijalle unionin oikeudessa tunnustettujen menettelyllisten takeiden tehokkuutta.

Oikeudenkäyntikulut

- 78 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU 33 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voidaan jättää tutkimatta sillä perusteella, että hakija on saapunut asianomaisen jäsenvaltion alueelle sellaisen valtion kautta, jossa häneen ei kohdistu vainoa tai vakavan haitan vaaraa tai jossa on taattu riittävä suojele.**
- 2) **Direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan tuomioistuimen, jolta haetaan muutosta päätökseen, jolla kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty tutkimatta, on annettava ratkaisu kahdeksan päivän kuluessa, siltä osin kuin kyseinen tuomioistuin ei voi tällaisessa määräajassa varmistaa aineellisten sääntöjen ja hakijalle unionin oikeudessa tunnustettujen menettelyllisten takeiden tehokkuutta.**

Allekirjoitukset